

[Stauning.]
blev Finansministerens Julelys til en straalende Buelampe; der var ikke Ende paa Jubelen, i hvert Fald i Overskrifterne. Men naar vi nu slukker det kunstige Lys og ser Resultatet, bliver det ikke nær saa straalende; der er ikke Spor af Grund til Hurraraab. Det nøgne Resultat er et Statsregnskab, der figurerer med et Driftoverskud paa 5,8 Mill. Kr., og dette er opnaaet ved en Formindskelse af Kassebeholdningen paa 6,1 Mill. Kr. I samme Aar er Statsgælden steget med 9 Mill. Kr., og bag efter kommer Landmandsbanklaanet med 200 Mill. Kr. Jeg synes egentlig ikke, der er noget overmaade straalende Billede i det.

Naar man derefter ser paa Finanslovsforslaget for 1929—30, maa man forbavses over det usle Resultat i Forhold til de rige Løfter og dristige Talemaader. Lovforslaget udviser et budgetteret Overskud paa 6,3 Mill. Kr. og, saa vidt det kan ses, samtidig en Formindskelse af Kassebeholdningen paa 7,7 Mill. Kr. Dette Resultat foranlediger Regeringspressen til at tænde Glædesblus. Vi ved jo alle, hvor lidet et budgetteret Overskud betyder; naar Finansloven en Gang om et halvt Aar er færdigbehandlet, kan den jo se helt anderledes ud, og naar Tillægsbevillingsloven kommer med, ved vi, at de Par Millioner, her er Tale om, nok skal faa Anvendelse; saa bliver der altsaa Grund til at slukke Festblussene igen. Jeg kan huske, at den forrige Finansminister, han, der i Dag har faaet hæderlig Omtale af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, forelagde to Finanslovsforslag, et med et Overskud paa 7,8 Mill. Kr. og et med et Overskud paa 11,9 Mill. Kr., men der var ikke Spor af Jubel i Venstrepressen i den Anledning, der var ikke et eneste Julelys tændt i Butikkerne, og der er altsaa adskillig mindre Grund til at juble nu, end der var den Gang. Nej, der er sikkert mere Grund til Bekymring over den Udsigt, Finansloven aabner os. Statsbanerne, som viser 31 Mill. Kr. Underskud paa sidste Regnskab, budgetteres nu dristigt til 21 Mill. Kr. Underskud; men selv dette er da egentlig ikke noget glørværdigt Resultat af den højtærede Regerings Evne til økonomisk Styrelse, og den, der lever længe nok, faar jo se, om det ogsaa bliver til Virkelighed med denne Formindskelse af Statsbanernes Underskud med 10 Mill. Kr. Formueskattens Nedsættelse budgetteres nu at ville medføre en noget mindre Bekostning for Staten, end man regnede med; man mener

nu, at Tabet kun bliver 8 Mill. Kr., medens vi regnede med helt andre Tal i Fjor, men Formueejerne har altsaa haft det adskilligt bedre, har ikke været nær saa nødstedte, som man troede den Gang, og som Finansministeren foreholdt os, for de har slet ikke brugt alle de Skattenedsættelser, som man stillede til Raadighed, deres Udbytte af Millionerne har været langt bedre, end Ministeren bildte sig ind; der kan man se, hvor vanskeligt det er at stole paa Millionærerne.

Det forekommer mig altsaa, at det foreliggende Resultat af Regnskab og Finanslov er egnet til alt andet end at vække Begejstring. Der er virkelig Grund til en vis Forundring, thi naar vi erindrere, at Ministeriet har skaaret Lønninger og sociale Udgifter ned, og at Ministeriets Medlemmer og Meningsfæller nylig har mødt ude i Befolkningen ved talrige Møder og skildret, hvorledes Budgetterne skulde faa en ordentlig Nedsækning med meget store Beløb, ja, saa viser det hele Resultat sig nu deri, at Balancen er formindsket med 5 Mill. Kr. Det er det hele Resultat af alt det Postyr. Jeg tror, der er mere Grund til at spørge, hvordan det i Grunden forholder sig hermed, end til at være jublende begejstret over det stolte Resultat. Nedsækningsministeriet synes jo at være ganske uegnet til at holde paa Pengene. Skære ned kan det, og forurette Fattigfolk kan det; men naar det har faaet Pengene ind, er det ikke i Stand til at anvende dem paa en fornuftig Maade. Man har skaaret Sociallovgivningen ned; og man har paa et vist Tidspunkt angivet, at der var indvundet et halvt Hundrede Millioner Kroner derved; der har fundet Afskedigelser, Masseafskedigelser, Sted; og saa er hele Gevinsten sølle 5 Mill. Kr. af en Balance paa 319 Millioner. Det er noget ganske andet end det, jeg har hørt bebude ved de mange Møder, hvor jeg har hørt Venstremænd tale om den Kæmpeomvæltning paa Budgetterne, som nu skulde finde Sted.

Med saa lidt kan man altsaa tilfredsstille det hungrende Venstrevælgerfolk og Skatteborgermedlemmer. Jeg troede ellers, at de var indstillet paa at se ganske andre Skeletter paa Udgiftsbudgetterne, end de her finder; 5 Mill. Kr. er det hele, saa meget vindes der altsaa ved den kolossale Reformbestræbelse, som dette Ministerium er gaaet ind for; godt 5 Millioner! akkurat det, man har vundet ind ved Nedsækningen af Aldersrentetilskuddet til Kommunerne og Statstilskuddet til kommunale Arbejder, akkurat saa meget er den Formindskelse,